

Opmerkingen over energietoeslag 2023 en aanvullende maatregelen

Over het memo en de bijlagen vind ik samengevat het volgende.

- Er is voldoende informatie bijeen gebracht om een keuze te kunnen maken
- Naast de energietoeslag is terecht aandacht gegeven aan lokale initiatieven
 - Door dit te doen geef je een goed signaal af aan de initiatiefnemers
 - Terecht wordt opgemerkt dat het hierbij naast bekendheid met de activiteit en faciliteit ook gaat om een attitude en bewustwording. Het is goed dat een stimulans bestaat in een goede dan wel verbeterde communicatie en het inzetten op een gedragsverandering en versterkte bewustwording
- Het advies om bij de scenario's voor de energietoeslag 2023 te kiezen voor scenario B vraagt om iets meer kanttekeningen:
 - Gelet op de vastgestelde situatie op basis van het aantal huidige problematische situaties en het gemiddelde verbruik in combinatie met de meerkosten in geval van vergroting van de primaire doelgroep lijkt de gemaakte keuze op zich te billijken
 - Echter, in geval van welke optie dan ook is er altijd een vangnet in de vorm van bijzondere bijstand op basis van de individuele situatie van de aanvrager. Er is een verankerd recht op aan te vragen, als een voorliggende optie niet kan worden benut vanwege voorwaarden of als die aantoonbaar onvoldoende soelaas biedt
 - Het is onjuist om het recht op individueel bepaalde bijzondere bijstand (op basis van artikel 35 Participatiewet) te begrenzen met een inkomensgrens van 150%. Dit is een categoriaal element dat niet thuishoort bij individueel bepaalde bijzondere bijstand. De tijdelijke wijziging van artikel 35 doet hieraan niet af
 - Bijzondere bijstand is er voor noodzakelijke kosten als gevolg van een bijzondere situatie. De noodzaak van de kosten is onomstreden. Door aanpassing van artikel 35 PW is voldoende vastgesteld dat er vanwege de hoge energielasten sprake is van een bijzondere situatie zodat ook in geval van hoge inkomens (boven 150%) niet een afwijzingsgrond voor de bijstand kan zijn dat de kosten niet bijzonder zijn. Slechts in geval van een voldoende draagkracht is er dan geen recht
 - Het is in beginsel geen nette oplossing om de groep met een inkomen tot en met 130% categoriaal te beoordelen en de groepen personen met een inkomen daarboven volgens het maatwerk van de algemeen geldende voorwaarden van bijzondere bijstand, inclusief een draagkrachtberekening en vermogenstoets. Maar gelet op het feit dat de grens, die nu bij 130% gelegd wordt, in alle gevallen ergens gelegd moet worden, is een dergelijke verschillende beoordeling niet te voorkomen en is dit dus geen argument in de overwegingen
 - Met vergroting van de primaire doelgroep zullen meer problematische situaties voorkomen worden. Echter met een goede voorlichting zal dit ook worden bereikt in geval van een beperktere primaire doelgroep en een vangnet via de reguliere bijzondere bijstand
 - Een bijkomend nadeel van optie B is dat afhandeling van reguliere aanvragen bijzondere bijstand veel meer tijd vraagt (wat ook erkend wordt in het memo) en derhalve duurder is
 - Een bijkomend voordeel van optie B is dat bijstandsgeld minder terechtkomt bij personen die het niet nodig hebben
 - Het is niet te bepalen of optie A of optie B meer werk met zich meebrengt
 - Alles overziend vind ik het uitgebrachte advies juist.

